

Brandtillbud i skomakeri på X-gatan, den xx-xx-xx klockan 07.32. När ägaren till skomakeriet anländer till affären strax efter klockan 07.00 på morgonen finner han att lokalen är helt rökfylld. Branden har startat i en skoputsmaskin där slipdammsrester har antänts. Tillsammans med räddningspersonalen, vilka anländer klockan 07.41, försöker han baxa fram den otympliga och tunga maskinen. Dammet, vilket mest består av gummirester, glöder under kraftig rökutveckling och är koncentrerat till maskinens baksida. Med förenade krafter drogs maskinen från väggen, varvid skyddsplåten över dammuppsamlingsfickan kunde lossas. De glödande dammklumparna kunde sedan vattenbegjutas. Enligt innehavaren var det mycket vanligt att dammrester i maskinen antändes, men då var han alltid själv på plats och kunde omedelbart släcka. Detta var första gången som branden utbröt under tiden verkstan var obemannad. Speciellt när det var slipdamm från gummimaterial var det vanligt med självantändning.

Naturligtvis måste skomakaren efter detta (och varför inte tidigare?) förbättra rengöringen av både maskin och dammhögar bakom densamma. Jag rådde honom att sätta hjul på kolossen för att lättare komma åt baksidan. Maskinen var visserligen inte något modernt underverk men hellre det än ett brandvrak. Skomakaren var långt ifrån arbetslös, hyllorna dignade av lagade skor, och just det faktum gjorde att han var där så tidigt branddagens morgon. Skor och varor i butiken hade dock överlevt brandröken och var fortfarande kuranta. Det är ju inte var dag som skoputsmaskiner brinner, fast för flera år sedan brann det i en sådan. Jag vill minnas att räddningsledarens insatsrapport den gången innehöll en kommentar om skomakaren; -Han borstade bra...men putsade illa. Fritt fram för egna tolkningar...